

«Ανα-κτήσεις της ύλης»

Βιργινία Μαστρογιαννάκη
Ανδρέας Στυλιανουδάκης

Εγκαίνια: Τρίτη 4 Φεβρουαρίου, ώρα 20:00

Διάρκεια έκθεσης: 4 Φεβρουαρίου – 27 Φεβρουαρίου 2014

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο χΩρος 18 σας προσκαλεί την Τρίτη 4 Φεβρουαρίου, ώρα 20:00, στα εγκαίνια της έκθεσης με τίτλο: «Ανα-κτήσεις της ύλης». Στην έκθεση συμμετέχουν οι καλλιτέχνες: Βιργινία Μαστρογιαννάκη και Ανδρέας Στυλιανουδάκης.

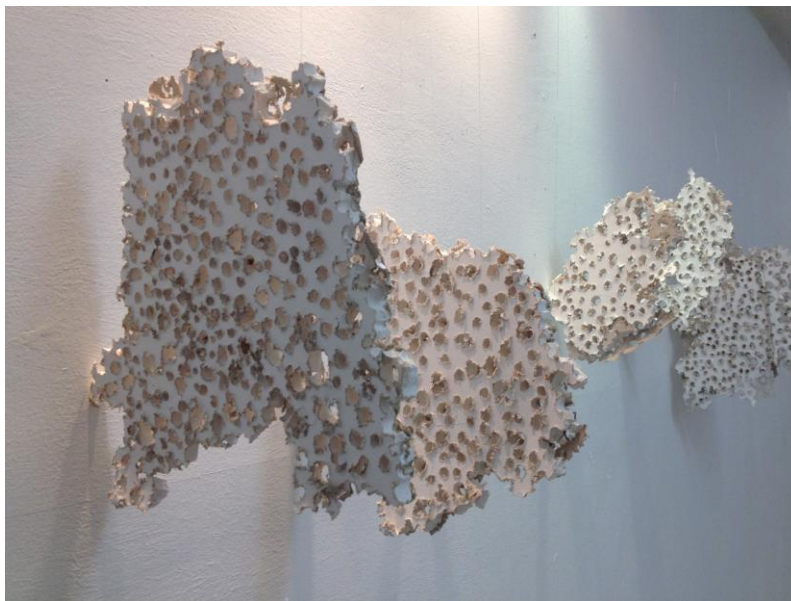
Το κοινό στοιχείο της Βιργινίας Μαστρογιαννάκη και του Ανδρέα Στυλιανουδάκη είναι η επιθυμία θεμελίωσης μιας γλώσσας που θέτει ως στόχο την επανοικειοποίηση της πολιτισμικής διαδικασίας, μέσω της οποίας λειτουργεί και αξιολογείται είτε η ανθρώπινη συμπεριφορά, είτε ένα δομικό υλικό ή αστικό αντικείμενο.

Οι νέοι καλλιτέχνες απόφοιτοι και οι δύο της Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ, συνεργάζονται με την επιθυμία θεμελίωσης μιας διαλέκτου που δημιουργείται από την ανάκτηση της σημασίας της χειρονομίας, του εργαλείου και του υλικού. Με το έργο τους ανιχνεύουν ουσιαστικά τα όρια, την τρωτή φύση των ορίων και την αναίρεση τους.

Στην εποχή μας - η οποία δυσκολεύεται να προβλέψει μια οποιαδήποτε μετά-διαδικτυακή εποχή -, όπου η βία και η ακραία συμπεριφορά διαφορετικών ομάδων, καθορίζεται από την “υλική ευημερία” των κοινωνικών συνόλων, το έργο των δύο καλλιτεχνών ανακτά (επανοικειοποιείται) - με την προσδοκία της αναγέννησης-, όρους, υλικά ή τεχνουργήματα, που χρησιμοποιούνται με τον παραγωγικό ορθολογισμό της αγοράς/κατανάλωσης/εμπορίου.

Δια μέσου της δημιουργικής διαδικασίας και του εκφραστικού τους αποτελέσματος, ανιχνεύοντας την μεθόριο της απρόσωπης ύλης και τους περιορισμούς της συμβατικής χειρονομίας, “επεκτείνουν” το σκεπτικό του Μισέλ Φουκώ που πραγματεύεται την ιδέα των ανακτημένων λέξεων ως «αντεστραμμένο λόγο».

Η **Βιργινία Μαστρογιαννάκη** μέσω της ομοιόμορφης επαναλαμβανόμενης χειρωνακτικής προσπάθειας της, επιδρά στα απορρίματα ενός αστικού πολιτισμού. Τοποθετώντας το βιωματικά επεξεργασμένο υλικό της, ως εικαστικό έργο στον

Βιργινία Μαστρογιαννάκη

εκθεσιακό χώρο, ανακτά την σημασία του, αποσιωπώντας ή αποκοιμίζοντας τη δια-δεδομένη μνήμη του. Το προσδιορίζει πλέον ως ένα οργανικό μέρος ή αναπόστατο στέλεχος μιας ασαφούς αλλά ειλικρινούς πραγματικότητας.

Με το έργο της αντιδρά στον ιστορικό χρόνο και τη μνήμη του υλικού που χρησιμοποιεί κάθε φορά. Δημιουργεί ένα απρόβλεπτο περιβάλλον που πάνω του σχεδιάζει έναν νέο κόσμο, τοποθετώντας επίμονα τα επαναλαμβανόμενα ίχνη της.

Σε μια ανάκτηση της έννοιας του υλικού ως εργαλείο, διαμέσου του σκληρού υλισμού μέσα στον οποίο σήμερα αξιολογείται η χρήση των αντικειμένων, στα έργα του **Ανδρέα Στυλιανουδάκη** κυριαρχεί η παραδοξότητα, το χιούμορ, και ο κοινωνικός σχολιασμός.

Η χρήση των έτοιμων κοινών αντικειμένων (ready made) που διάλεξε ο καλλιτέχνης, οι αντιθέσεις στα υλικά, η κατάργηση της χρηστικότητας, η ένταξη της κίνησης, είναι στοιχεία που ενσωματώνονται στη δουλειά του χαρίζοντας πρωτοτυπία και νέο ρόλο σε φόρμες που ανέκαθεν ήταν ενταγμένες στην καθημερινότητα μας.

Το έργο του εκφραστικά, αντιδρά στο χρόνο, στο περιβάλλον, στη χρήση του. Με λιτότητα και σαφήνεια επαναπροσδιορίζει την ταυτότητα των αντικειμένων που χρησιμοποιεί. Επιβάλλει με τεχνική ευρηματικότητα και δεξιοτεχνία, την αυστηρή απουσία κάθε περιττού στοιχείου, ακόμη και της λειτουργίας της ίδιας τους χρήσης.

Επεμβαίνει στις πρωταρχικές δομές εννοιών εντυπωμένων στη μνήμη μας και διαμέσου της απλοποίησης της εικαστικής του γλώσσας, αποδομεί τη χρήση από την οποία γνωρίζουμε το χρηστικό αντικείμενο.

Η επανοικειοποίηση των αντικειμένων που χρησιμοποιεί στρέφεται προς μια αντιγυμναστική αλλαγή χρήσης και σκοπού. Στρέφοντας την προσοχή του ακροατή σε

Ανδρέας Στυλιανουδάκης

βασικές λεπτομέρειες και με την αντιστροφή της χρήσης, το υλικό-εργαλείο, αποδομεί την ελευθερία της νέας χρήσης του. Χαρακτηρίζεται πλέον από εσκεμμένο παραλογισμό και απόρριψη των κυρίαρχων ιδανικών της κοινωνίας. Ο Στυλιανουδάκης ανακτά σε εύρος τις δεδομένες ερμηνείες που αντλούνται, από το απλό εργαλείο καθημερινής χρήσης (σφυρί, βρύση, ρόδα, στόχος, κόμπος κλπ.), μέχρι το εξιδανικευμένο αντικείμενο, το σύμβολο όπως η σημαία, διατηρώντας την ακέραια αλλά όχι άφθαρτη μορφή τους.

Υπόκειται σε ιδέες και χειρονομίες, εκδοχές ενεργές ήδη από τον μεσοπόλεμο και το υλικό του, ένα απομεινάρι μιας πρωταρχικής δομής ανακτά, με χιούμορ/ειρωνία ακόμη και τη νεα του μοναδική μορφή.

Επιμέλεια έκθεσης: Σταύρος Παναγιωτάκης.

Διάρκεια έκθεσης: **4 Φεβρουαρίου – 27 Φεβρουαρίου 2014**

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: **ΤΡΙΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 18.30 - 21.00 & ΣΑΒΒΑΤΟ: 12.00-15.00**

ΧΩΡΟΣ 18, Χρυσοστόμου Σμύρνης 18, Θεσσαλονίκη τ.κ. 54622,

τηλ. 6972 855639, email: xoros18@gmail.com, www.choros18.com